

CHARAKTERYSTYKA PRODUKTU LECZNICZEGO

1. NAZWA PRODUKTU LECZNICZEGO

CYXEZON, 80 mikrogramów/dawkę odmierzoną, aerozol inhalacyjny, roztwór
CYXEZON, 160 mikrogramów/dawkę odmierzoną, aerozol inhalacyjny, roztwór

2. SKŁAD JAKOŚCIOWY I ILOŚCIOWY

80 mikrogramów na dawkę odmierzoną:

Jedna dawka (dawka dostarczana przez ustnik) zawiera 80 mikrogramów cyklezonidu.

160 mikrogramów na dawkę odmierzoną:

Jedna dawka (dawka dostarczana przez ustnik) zawiera 160 mikrogramów cyklezonidu.

Substancje pomocnicze o znanym działaniu:

80 mikrogramów na dawkę odmierzoną: jedna dawka zawiera 4,5 mg etanolu bezwodnego.

160 mikrogramów na dawkę odmierzoną: jedna dawka zawiera 4,6 mg etanolu bezwodnego.

Pełny wykaz substancji pomocniczych, patrz punkt 6.1.

3. POSTAĆ FARMACEUTYCZNA

Aerozol inhalacyjny, roztwór

Przezroczysty i bezbarwny

4. SZCZEGÓŁOWE DANE KLINICZNE

4.1 Wskazania do stosowania

Produkt leczniczy CYXEZON jest wskazany w leczeniu przewlekłej astmy oskrzelowej u osób dorosłych i młodzieży (w wieku 12 lat i starszych).

4.2 Dawkowanie i sposób podawania

Produkt leczniczy przeznaczony wyłącznie do stosowania wziewnego.

Dawkowanie

Zalecane dawkowanie u osób dorosłych i młodzieży:

Zalecana dawka produktu leczniczego CYXEZON wynosi 160 mikrogramów raz na dobę, co umożliwia kontrolę astmy u większości pacjentów. U pacjentów z ciężką astmą i podczas zmniejszania dawki lub odstawiania doustnych kortykosteroidów można zastosować większą dawkę do 640 mikrogramów na dobę (podawaną w dawkach po 320 mikrogramów dwa razy na dobę) (patrz punkt 5.1). Pacjentom należy podać wziewną dawkę cyklezonidu odpowiednią do stopnia ciężkości ich choroby. Objawy zaczynają ustępować w ciągu 24 godzin od rozpoczęcia leczenia produktem CYXEZON. Po uzyskaniu kontroli należy indywidualnie dobrać dawkę produktu leczniczego CYXEZON i stopniowo ją zmniejszać aż do ustalenia minimalnej dawki koniecznej do utrzymania skutecznej kontroli astmy.

Dawka zmniejszona do 80 mikrogramów raz na dobę może u niektórych pacjentów stanowić skuteczną dawkę podtrzymującą.

CYXEZON najlepiej stosować wieczorem, jednak wykazano, że skuteczne jest także przyjmowanie produktu leczniczego CYXEZON rano. Ostateczną decyzję dotyczącą stosowania produktu leczniczego rano lub wieczorem należy pozostawić lekarzowi.

U pacjentów z ciężką astmą istnieje ryzyko wystąpienia ostrych napadów astmy, dlatego należy regularnie oceniać stopień kontroli astmy, w tym wykonywać badania czynności płuc. Zwiększenie częstości stosowania krótko działających leków rozszerzających oskrzela w celu złagodzenia objawów astmy wskazuje na pogorszenie kontroli astmy. Jeśli pacjenci stwierdzają, że leczenie stosowanymi doraźnie krótko działającymi lekami rozszerzającymi oskrzela jest mniej skuteczne lub, że wymagają więcej inhalacji niż zwykle, powinni zwrócić się o pomoc do lekarza. W takim przypadku należy dokonać ponownej oceny stanu pacjenta i rozważyć konieczność zwiększenia dawki leków przeciwwrzepalnych (np. stosowanie większej dawki produktu leczniczego CYXEZON przez krótki okres [patrz punkt 5.1] lub podanie kortykosteroidów doustnie). Ciężkie zaostrzenia astmy należy leczyć według ogólnie przyjętych zasad.

W szczególnych przypadkach, jak np. trudności z jednoczesnym uruchomieniem inhalatora i wykonaniem wdechu, produkt leczniczy CYXEZON można stosować przy użyciu komory inhalacyjnej (spejsera) AeroChamber Plus.

Osoby w podeszłym wieku oraz pacjenci z zaburzeniami czynności nerek lub wątroby

Nie jest konieczne dostosowanie dawki u pacjentów w podeszłym wieku lub u pacjentów z zaburzeniami czynności wątroby lub nerek.

Dzieci i młodzież

Nie ustalono jeszcze bezpieczeństwa stosowania i skuteczności produktu leczniczego CYXEZON u dzieci w wieku poniżej 12 lat.

Brak wystarczających danych.

Sposób podawania

Środki ostrożności, które należy podjąć przed użyciem lub podaniem produktu leczniczego

Pacjenta należy poinstruować, jak prawidłowo posługiwać się inhalatorem.

Jeśli inhalator jest nowy lub nie był używany przez tydzień lub dłużej, należy trzy dawki leku uwolnić w powietrze. Wstrząsanie inhalatorem nie jest konieczne, ponieważ zawiera on roztwór aerozolowy. W trakcie inhalacji pacjent powinien siedzieć lub stać, trzymając inhalator pionowo, z kciukiem na podstawie poniżej ustnika.

Należy wytłumaczyć pacjentowi, żeby zdjął osłonę z ustnika inhalatora, umieścił ustnik w ustach, zamknął wargi wokół ustnika i wykonał powoli głęboki wdech. W czasie wykonywania wdechu przez usta należy wcisnąć górną część inhalatora. Następnie pacjent powinien wyjąć inhalator z ust i wstrzymać oddech na około 10 sekund lub tak długo, jak jest to możliwe. Pacjent nie powinien wydychać powietrza do inhalatora. Następnie pacjent powinien wykonać powolny wydech oraz umieścić osłonę na ustniku. Ustnik inhalatora należy raz w tygodniu czyścić suchą chusteczką lub tkaniną. Inhalatora nie wolno myć ani wkładać do wody.

Instrukcja dotycząca stosowania produktu leczniczego przed podaniem, patrz punkt 6.6.

4.3 Przeciwwskazania

Nadwrażliwość na substancję czynną lub na którąkolwiek substancję pomocniczą wymienioną w punkcie 6.1.

4.4 Specjalne ostrzeżenia i środki ostrożności dotyczące stosowania

Podobnie jak w przypadku wszystkich kortykosteroidów wziewnych, należy zachować ostrożność podczas podawania produktu leczniczego CYXEZON pacjentom z czynną lub nieaktywną gruźlicą płuc, z zakażeniami grzybiczymi, wirusowymi lub bakteryjnymi, i tylko gdy pacjenci są prawidłowo leczeni.

Podobnie jak w przypadku wszystkich kortykosteroidów wziewnych, produkt leczniczy CYXEZON nie jest wskazany w leczeniu stanu astmatycznego lub innego nagłego nasilenia objawów astmy, w przypadku których wymagane jest intensywne leczenie.

Podobnie jak w przypadku wszystkich kortykosteroidów wziewnych, produkt leczniczy CYXEZON nie jest przeznaczony do łagodzenia napadów astmy, w których konieczne jest zastosowanie wziewne krótko działającego leku rozszerzającego oskrzela. Należy zalecić pacjentom, aby mieli przy sobie produkt leczniczy przeznaczony do stosowania doraźnego.

Podczas leczenia wziewnymi kortykosteroidami mogą wystąpić działania ogólnoustrojowe, szczególnie gdy te produkty lecznicze są stosowane w dużych dawkach przez dłuższy okres. Wystąpienie tych działań jest dużo mniej prawdopodobne niż w przypadku podawania kortykosteroidów doustnie. Możliwe działania ogólnoustrojowe to: zahamowanie czynności nadnerczy, opóźnienie wzrostu u dzieci i młodzieży, zmniejszenie gęstości mineralnej kości, zaćma i jaskra oraz rzadziej występujące zmiany psychologiczne lub w zachowaniu w tym wzmożona aktywność psychoruchowa, zaburzenia snu, lęk, depresja lub agresja (szczególnie u dzieci). Z tego względu ważne jest, aby ustalić najmniejszą dawkę podtrzymującą wziewnego kortykosteroidu pozwalającą na skuteczną kontrolę astmy.

Zaburzenia widzenia

Zaburzenia widzenia mogą być zgłaszane podczas stosowania kortykosteroidów o działaniu ogólnoustrojowym i miejscowym. Jeśli u pacjenta występują takie objawy, jak niewyraźne widzenie lub inne zaburzenia widzenia, należy rozważyć skierowanie pacjenta do okulisty w celu oceny możliwych przyczyn, które mogą obejmować zaćmę, jaskrę lub rzadkie choroby, takie jak centralna surowicza chorioretinopatia (ang. *central serous chorioretinopathy*, CSCR), które zgłaszano po zastosowaniu kortykosteroidów o działaniu ogólnoustrojowym i miejscowym.

Dzieci i młodzież

Zalecane jest regularne kontrolowanie wzrostu u dzieci i młodzieży, leczonych wziewnymi kortykosteroidami przez dłuższy czas. Jeśli nastąpiło spowolnienie wzrostu, należy dokonać ponownej oceny terapii w celu zmniejszenia dawki wziewnego kortykosteroidu, jeśli to możliwe do najmniejszej dawki skutecznej w utrzymaniu kontroli astmy. Ponadto, należy rozważyć skierowanie pacjenta do pediatry specjalizującego się w chorobach układu oddechowego.

Zaburzenia czynności wątroby

Brak dostępnych danych dotyczących stosowania produktu leczniczego u pacjentów z ciężką niewydolnością wątroby. U pacjentów z ciężką niewydolnością wątroby można spodziewać się zwiększonej ekspozycji na lek, dlatego też takich pacjentów należy obserwować, czy nie występują u nich działania ogólnoustrojowe.

Zaburzenia czynności nadnerczy

Korzyści ze stosowania wziewnego cyklozonidu zmniejszają konieczność leczenia steroidami doustnie. Jednak u pacjentów, u których zmieniono leczenie z doustnych steroidów na wziewny cyklozonid, przez dłuższy okres czas utrzymuje się ryzyko zahamowania czynności nadnerczy. Możliwość wystąpienia związanych z tym objawów może utrzymywać się przez pewien czas.

U pacjentów z tej grupy może być konieczna specjalistyczna konsultacja w celu ustalenia stopnia wydolności nadnerczy przed planowym zabiegiem chirurgicznym. W sytuacjach nagłych (medycznych lub chirurgicznych) oraz planowych, które mogą powodować stres, należy zawsze brać pod uwagę możliwość wystąpienia niewydolności nadnerczy, a także rozważyć odpowiednie leczenie kortykosteroidami.

Zmiana leczenia u pacjentów stosujących kortykosteroidy doustnie:

Zmiana leczenia u pacjentów stosujących steroidy doustnie na wziewny cyklozonid oraz późniejsze leczenie wymaga szczególnej ostrożności, ponieważ przywrócenie czynności kory nadnerczy zaburzonej w wyniku długotrwałego leczenia steroidem podawanym ogólnie może wymagać dłuższego czasu.

U pacjentów, którzy byli długotrwale leczeni steroidami podawanymi ogólnie lub dużymi dawkami steroidów, może wystąpić niewydolność kory nadnerczy. U tych pacjentów należy systematycznie monitorować czynność kory nadnerczy, a dawkę steroidu podawanego ogólnoustrojowo należy zmniejszać z zachowaniem ostrożności.

Po około tygodniu rozpoczyna się stopniowe odstawianie steroidu podawanego ogólnoustrojowo poprzez zmniejszanie dawki o 1 mg prednizolonu na tydzień lub o dawkę równoważną. Gdy dawki podtrzymujące prednizolonu są większe niż 10 mg na dobę, właściwe może być większe zmniejszenie dawki w odstępach tygodniowych, z zachowaniem ostrożności.

W okresie odstawiania leku, u niektórych pacjentów występują niespecyficzne objawy złego samopoczucia, pomimo utrzymania lub nawet poprawy czynności układu oddechowego. Tych pacjentów należy zachęcać do kontynuowania stosowania wziewnego cyklezonidu oraz do odstawiania steroidu podawanego ogólnoustrojowo, chyba, że wystąpią obiektywne objawy niewydolności nadnerczy.

Jeśli u pacjentów, u których dokonuje się zmiany leczenia steroidami doustnymi nadal występują objawy niewydolności kory nadnerczy, powinni oni mieć przy sobie kartę zawierającą ostrzeżenie dotyczące steroidów, wskazujące na konieczność dodatkowego podania steroidów o działaniu ogólnoustrojowym w przypadku stresu, np. nasilenia napadów astmy, zakażeń w obrębie klatki piersiowej, poważnych współistniejących chorób, zabiegu chirurgicznego, urazu itp.

Zastąpienie leczenia steroidem stosowanym ogólnoustrojowo leczeniem steroidem wziewnym niekiedy powoduje ujawnienie się chorób alergicznych, takich jak alergiczne zapalenie błony śluzowej nosa czy wyprysk, które były dotychczas kontrolowane za pomocą leku o działaniu ogólnoustrojowym.

Paradoksalny skurcz oskrzeli ze współistniejącym natychmiastowym nasileniem świstów lub innych objawów skurczu oskrzeli po zastosowaniu produktu leczniczego należy leczyć krótko działającymi, wziewnymi lekami rozszerzającymi oskrzela, które zazwyczaj szybko przynoszą poprawę. Należy dokonać oceny stanu pacjenta, a leczenie produktem leczniczym CYXEZON można kontynuować tylko wtedy, gdy po dokładnym rozważeniu przewidywane korzyści są większe od możliwego ryzyka. Należy pamiętać o zależności między nasileniem astmy a ogólną podatnością na występowanie ostrych reakcji oskrzeli (patrz punkt 4.8).

W celu zapewnienia optymalnego dostarczania leku do płuc należy systematycznie kontrolować sposób wykonywania inhalacji przez pacjenta, aby upewnić się, że uruchomienie inhalatora jest zsynchronizowane z wdechem.

Nie należy jednocześnie stosować ketokonazolu lub innych silnych inhibitorów CYP3A4, chyba że korzyści z takiego leczenia przeważają nad zwiększonym ryzykiem ogólnoustrojowych działań niepożądanych kortykosteroidów (patrz punkt 4.5).

Produkt leczniczy CYXEZON zawiera 4,7 mg alkoholu (etanolu) w każdej dawce. Ilość alkoholu w każdej dawce tego leku jest równoważna mniej niż 1 ml piwa lub wina. Mała ilość alkoholu w tym leku nie będzie powodowała zauważalnych skutków.

4.5 Interakcje z innymi produktami leczniczymi i inne rodzaje interakcji

Dane z badań *in vitro* wskazują, że CYP3A4 jest głównym enzymem odpowiedzialnym za przekształcenie aktywnego metabolitu cyklezonidu M1 u ludzi.

W badaniach interakcji leków, w stanie stacjonarnym z cyklezonidem i ketokonazolem jako silnym inhibitorem CYP3A4, stężenie czynnego metabolitu M1 zwiększyło się o około 3,5-raza, podczas gdy stężenie cyklezonidu nie zmieniło się. Dlatego też należy unikać jednoczesnego stosowania silnych

inhibitorów CYP3A4 (np. ketokonazol, itraconazol oraz rytonawir lub nelfinawir), chyba że korzyści przeważają nad ryzykiem ogólnoustrojowych działań niepożądanych kortykosteroidów.

4.6 Wpływ na płodność, ciążę i laktację

Płodność i ciąża

Brak odpowiednich i kontrolowanych badań z udziałem kobiet w ciąży.

Badania na zwierzętach wykazały, że glikokortykosteroidy wywołują wady rozwojowe (patrz punkt 5.3). Jest mało prawdopodobne, aby miało to znaczenie u ludzi przyjmujących zalecane dawki w postaci inhalacji.

Podobnie jak w przypadku innych glikokortykosteroidów, cyklezonid może być stosowany podczas ciąży jedynie w przypadkach, gdy potencjalne korzyści dla matki uzasadniają możliwe ryzyko dla płodu. Do podtrzymania kontroli objawów astmy należy stosować najmniejszą skuteczną dawkę cyklezonidu.

Niemowlęta urodzone przez matki, które otrzymywały kortykosteroidy podczas ciąży, należy ściśle monitorować, czy nie występuje niedoczynność nadnerczy.

Karmienie piersią

Nie wiadomo, czy podawany wziewnie cyklezonid przenika do mleka kobiecego. Stosowanie cyklezonidu u kobiet karmiących piersią można rozważyć jedynie w przypadkach, gdy spodziewane korzyści dla matki przeważają możliwe ryzyko dla dziecka.

4.7 Wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów i obsługiwanie maszyn

Produkt leczniczy CYXEZON nie ma wpływu lub wywiera nieistotny wpływ na zdolność prowadzenia pojazdów i obsługiwanie maszyn.

4.8 Działania niepożądane

W badaniach klinicznych z zastosowaniem leku w dawce od 40 do 1280 mikrogramów na dobę, u około 5% pacjentów wystąpiły działania niepożądane. W większości przypadków działania te były łagodne i nie było konieczne przerwanie podawania tego produktu.

Tabelaryczne podsumowanie działań niepożądanych

Częstość występowania zdefiniowano zgodnie z następującą konwencją:

Niezbyt często ($\geq 1/1000$ do $< 1/100$); rzadko ($\geq 1/10\,000$ do $< 1/1000$), nieznana (częstość nie może być określona na podstawie dostępnych danych).

Klasyfikacja układów i narządów/Zgodnie z MedDRA	Częstość
<u>Zaburzenia serca</u> Kołatanie serca**	Rzadko
<u>Zaburzenia żołądka i jelit</u> Nudności, Wymioty*, Nieprzyjemny smak	Niezbyt często
<u>Zaburzenia żołądka i jelit</u> Ból brzucha*, Dyspepsja*	Rzadko
<u>Zaburzenia ogólne i stany w miejscu podania</u> Reakcje w miejscu podania, Suchość w miejscu podania	Niezbyt często

Klasyfikacja układów i narządów/Zgodnie z MedDRA	Częstość
<u>Zaburzenia układu immunologicznego</u> Obrzęk naczynioruchowy, Nadwrażliwość	Rzadko
<u>Zakażenia i zarażenia pasożytnicze</u> Infekcje grzybicze jamy ustnej*	Niezbyt często
<u>Zaburzenia układu nerwowego</u> Ból głowy*	Niezbyt często
<u>Zaburzenia psychiczne</u> Nadmierna aktywność psychoruchowa, Zaburzenia snu, Lęk, Depresja, Agresja, Zmiany w zachowaniu (szczególnie u dzieci)	Nieznana
<u>Zaburzenia układu oddechowego, klatki piersiowej i śródpiersia</u> Dysfonia, Kaszel po inhalacji*, Paradoksalny skurcz oskrzeli*	Niezbyt często
<u>Zaburzenia skóry i tkanki podskórnej, zaburzenia układu immunologicznego</u> Wyprysk i wysypka	Niezbyt często
<u>Zaburzenia naczyniowe</u> Nadciśnienie tętnicze	Rzadko
<u>Zaburzenia oka</u> Niewyraźne widzenie (patrz także punkt 4.4)	Nieznana

* Zbliżona lub mniejsza częstość występowania w porównaniu do placebo.

** Obserwowane w badaniach klinicznych kołatanie serca w większości przypadków wynikało z jednoczesnego stosowania leków o znanym wpływie na serce (np. teofilina lub salbutamol).

Paradoksalny skurcz oskrzeli może wystąpić natychmiast po przyjęciu produktu leczniczego. Jest to nieswoista, nagła reakcja występująca w przypadku wszystkich produktów leczniczych podawanych wziewnie, która może być wywołana przez substancję czynną, substancję pomocniczą lub strumień zimnego aerozolu w przypadku inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem. W ciężkich przypadkach należy rozważyć zaprzestanie stosowania produktu leczniczego CYXEZON.

Mogą wystąpić działania ogólnoustrojowe wziewnych kortykosteroidów, szczególnie gdy leki te są stosowane w dużych dawkach przez dłuższy czas. Możliwe działania ogólnoustrojowe to: zespół Cushinga, zespół cushingoidalny, niewydolność nadnerczy, opóźnienie wzrostu u dzieci i młodzieży, zmniejszenie gęstości mineralnej kości, zaćma i jaskra (patrz także punkt 4.4).

Zgłaszanie podejrzewanych działań niepożądanych

Po dopuszczeniu produktu leczniczego do obrotu istotne jest zgłaszanie podejrzewanych działań niepożądanych. Umożliwia to nieprzerwane monitorowanie stosunku korzyści do ryzyka stosowania produktu leczniczego. Osoby należące do fachowego personelu medycznego powinny zgłaszać wszelkie podejrzewane działania niepożądane za pośrednictwem Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych:

Al. Jerozolimskie 181C

02-222 Warszawa

Tel.: + 48 22 49 21 301

Faks: + 48 22 49 21 309

Strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl>

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.

4.9 Przedawkowanie

Ostre:

Cyklezonid po przyjęciu wziewnym w pojedynczej dawce 2 880 mikrogramów przez zdrowych ochotników było dobrze tolerowany.

Możliwość wystąpienia ostrego działania toksycznego po przedawkowaniu wziewnego cyklezonidu jest niewielka. Po ostrym przedawkowaniu nie jest konieczne podjęcie specyficznego leczenia.

Przewlekłe:

Po podawaniu cyklezonidu w dawce 1 280 mikrogramów przez dłuższy okres nie obserwowano klinicznych objawów zahamowania czynności nadnerczy. Jednak, w przypadku stosowania przez dłuższy okres dawek większych niż zalecane nie można wykluczyć wystąpienia pewnego stopnia zahamowania czynności nadnerczy. Może być konieczne kontrolowanie rezerwy czynnościowej nadnerczy.

5. WŁAŚCIWOŚCI FARMAKOLOGICZNE

5.1 Właściwości farmakodynamiczne

Grupa farmakoterapeutyczna: Inne leki stosowane w chorobach obturacyjnych dróg oddechowych, glikokortykosteroidy podawane wziewnie, kod ATC: R03B A08.

Mechanizm działania

Cyklezonid wykazuje małe powinowactwo do receptora glikokortykosteroidowego. Cyklezonid podany wziewnie ulega konwersji enzymatycznej w płucach do głównego metabolitu (C21-demetylopropionilo-cyklezonidu), który wykazuje wyraźne działanie przeciwzapalne i dlatego jest uważany za czynny metabolit.

Skuteczność kliniczna i bezpieczeństwo stosowania

W czterech badaniach klinicznych wykazano, że u pacjentów z nadreaktywnością oskrzeli cyklezonid zmniejsza reakcję dróg oddechowych na monofosforan adenozyiny, maksymalne działanie zaobserwowano po dawce 640 mikrogramów.

W innym badaniu wykazano, że wcześniejsze podawanie cyklezonidu przez 7 dni znacząco osłabiło wczesną i późną fazę reakcji na alergen we wziewnej próbie prowokacyjnej. Wykazano również, że leczenie wziewnym cyklezonidem zmniejszało napływ komórek zapalnych (całkowitą liczbę eozynofiliów) oraz zawartość mediatorów zapalnych w płwocinie indukowanej.

W badaniu z zastosowaniem grupy porównawczej po 7 dniach leczenia porównano pola powierzchni pod krzywą zależności stężenia kortyzolu w osoczu od czasu w ciągu 24 godzin (ang. *24-hour plasma cortisol AUC*) u 26 dorosłych pacjentów chorych na astmę oskrzelową. W porównaniu z placebo w grupie leczonej cyklezonidem w dawce 320, 640 i 1 280 mikrogramów na dobę średnia wartość stężenia kortyzolu w osoczu w ciągu 24 godzin ($AUC_{(0-24)/24}$ godziny) nie była istotnie statystycznie mniejsza, nie stwierdzono również zależności od dawki.

W badaniu klinicznym z udziałem 164 dorosłych mężczyzn i kobiet chorych na astmę oskrzelową podawano cyklezonid w dawkach 320 mikrogramów lub 640 mikrogramów na dobę przez 12 tygodni. W teście stymulacji z zastosowaniem kosyntropiny w dawce 1 mikrogram i 250 mikrogramów nie odnotowano znaczących zmian stężenia kortyzolu w osoczu w porównaniu do placebo.

W badaniach prowadzonych z udziałem dorosłych i młodzieży metodą podwójnie ślepej próby z zastosowaniem placebo, trwających 12 tygodni wykazano, że leczenie cyklezonidem powodowało poprawę czynności płuc, ocenianą na podstawie wskaźnika FEV_1 oraz maksymalnego przepływu wydechowego, poprawę kontroli objawów astmy oraz zmniejszenie konieczności stosowania wziewnych beta-2 mimetyków.

W 12-tygodniowym badaniu z udziałem 680 pacjentów z ciężką astmą, leczonych wcześniej propionianu flutykazonem w dawce 500 do 1000 mikrogramów na dobę lub odpowiednika, nie stwierdzono zaostrzenia objawów w trakcie leczenia cyklezonidem w dawkach 160 lub 640 mikrogramów, odpowiednio u 87,3% i 93,3% pacjentów. Po zakończeniu 12-tygodniowego okresu badania wyniki wykazały statystycznie znamiennej różnicę pomiędzy dawką 160 mikrogramów a dawką 640 mikrogramów cyklezonidu na dobę w odniesieniu do częstości występowania zaostrzeń objawów po pierwszym dniu badania. U pacjentów leczonych cyklezonidem w dawce 160 mikrogramów na dobę zaostrzenie objawów wystąpiło u 43 z 339 (= 12,7%) pacjentów, natomiast u pacjentów leczonych cyklezonidem w dawce 640 mikrogramów na dobę u 23 z 341 (6,7%) pacjentów (współczynnik ryzyka względnego = 0,526; $p = 0,0134$). Obie dawki cyklezonidu powodowały porównywalną poprawę wartości FEV1 w ciągu 12 tygodni. Działania niepożądane zależne od dawki zaobserwowano u 3,8% i 5% pacjentów leczonych cyklezonidem w dawce odpowiednio 160 lub 640 mikrogramów na dobę.

W kolejnym 52-tygodniowym badaniu z udziałem 367 pacjentów z łagodną lub umiarkowaną astmą, nie wykazano istotnej różnicy w działaniu większych dawek cyklezonidu (320 lub 640 mikrogramów na dobę) w porównaniu z mniejszą dawką (160 mikrogramów na dobę) w odniesieniu do kontroli astmy.

5.2 Właściwości farmakokinetyczne

Cyklezonid jest zawieszony w nośniku HFC-134a i etanolu w postaci roztworu aerozolowego, który wykazuje liniową zależność między różnymi dawkami, dawką przypadającą na jedno uruchomienie inhalatora i ekspozycją ogólnoustrojową.

Wchłanianie

Badania z podawaniem doustnie i dożylnie cyklezonidem znakowanym izotopem radioaktywnym wykazały niepełny zakres wchłaniania leku po podaniu doustnym (24,5%). Dostępność biologiczna zarówno cyklezonidu i jego czynnego metabolitu po podaniu doustnym jest nieistotna ($< 0,5\%$ dla cyklezonidu, $< 1\%$ dla metabolitu). Na podstawie badania z użyciem scyntygrafii γ wykazano, że depozycja leku w płucach u zdrowych osób wynosi 52%. Zgodnie z tym wynikiem w badaniu z zastosowaniem cyklezonidu podawanego przy użyciu inhalatora ciśnieniowego z dozownikiem wykazano, że ogólnoustrojowa dostępność biologiczna czynnego metabolitu wynosi $> 50\%$. Ponieważ dostępność biologiczna czynnego metabolitu po podaniu leku doustnie wynosi $< 1\%$, dawka cyklezonidu przyjmowanego wziewnie, która zostaje połknięta, nie przyczynia się do ogólnoustrojowego wchłaniania.

Dystrybucja

Po podaniu cyklezonidu dożylnie osobom zdrowym początkowa faza dystrybucji cyklezonidu jest szybka i zgodna z jego dużą lipofilnością. Objętość dystrybucji wynosi średnio 2,9 l/kg. Całkowity klirens cyklezonidu z surowicy jest duży (średnio 2,0 l/godz. na kg), co wskazuje na efektywny wychwyt leku przez wątrobę. Odsetek dawki cyklezonidu związanego z białkami osocza u ludzi wynosi średnio 99%, natomiast w przypadku czynnego metabolitu wartość ta wynosi 98–99%, co wskazuje na niemal całkowite wiązanie się cyklezonidu i czynnego metabolitu znajdujących się we krwi z białkami osocza.

Metabolizm

Cyklezonid jest głównie hydrolizowany do biologicznie czynnego metabolitu z udziałem esteraz znajdujących się w płucach. Badania innych enzymów biorących udział w dalszym metabolizowaniu leku w mikrosomach wątroby ludzkiej wykazały, że związek ten jest metabolizowany głównie do nieaktywnych metabolitów hydroksylowych z udziałem izoenzymu CYP3A4. Ponadto, w płucach były wykrywane lipofilne estry będące produktami odwracalnej koniugacji czynnego metabolitu z kwasami tłuszczowymi.

Wydalenie

Po podaniu doustnym i dożylnym cyklezonid jest wydalany głównie z kałem (67%), co wskazuje, że wydalanie z żółcią jest główną drogą eliminacji.

Zależności farmakokinetyczno-farmakodynamiczne:

Pacjenci z astmą oskrzelową

Cyklezonid nie wykazuje zmian właściwości farmakokinetycznych u pacjentów z łagodną astmą w porównaniu do osób zdrowych.

Osoby w podeszłym wieku

Z danych farmakokinetycznych wynika, że wiek nie ma wpływu na ogólnoustrojową ekspozycję na czynny metabolit.

Pacjenci z zaburzeniami czynności nerek lub wątroby

Zmniejszona czynność wątroby może wpływać na wydalanie kortykosteroidów. W badaniu z udziałem pacjentów z niewydolnością wątroby w przebiegu marskości wątroby obserwowano większe stężenie czynnego metabolitu.

Ponieważ czynny metabolit nie jest wydalany przez nerki, nie prowadzono badań z udziałem pacjentów z niewydolnością nerek.

5.3 Przedkliniczne dane o bezpieczeństwie

Dane niekliniczne dotyczące stosowania cyklezonidu, wynikające z konwencjonalnych badań farmakologicznych dotyczących bezpieczeństwa, badań toksyczności po podaniu wielokrotnym, genotoksyczności lub potencjalnego działania rakotwórczego, nie ujawniają żadnego szczególnego zagrożenia dla człowieka.

W badaniach na zwierzętach dotyczących toksycznego wpływu na rozród wykazano, że glikokortykosteroidy wywołują wady rozwojowe (rozszerzenie podniebienia, zniekształcenia rozwojowe kości). Jednak wydaje się, że wyniki tych badań na zwierzętach nie mają znaczenia dla ludzi stosujących zalecane dawki.

W dwóch 12-miesięcznych badaniach na psach obserwowano związany z leczeniem wpływ na jajniki (atrofia) po podaniu największej dawki. Działanie to występowało po ogólnoustrojowej ekspozycji 5,27 – 8,34 razy większej, niż ekspozycja obserwowana po dawce 160 mikrogramów na dobę. Znaczenie tych danych w odniesieniu do ludzi jest nieznane.

Badania na zwierzętach z zastosowaniem innych glikokortykosteroidów wykazały, że podawanie dawek farmakologicznych glikokortykosteroidów w czasie ciąży może zwiększyć ryzyko opóźnienia wzrostu wewnątrzmacicznego, w wieku dorosłym wystąpienia chorób układu krążenia i (lub) metabolicznych i (lub) trwałych zmian w gęstości receptorów glikokortykosteroidowych, obrotach neuroprzebiegów i zachowaniu. Nie wiadomo, czy wyniki tych badań mają znaczenie dla ludzi stosujących cyklezonid w ziewnie.

6. DANE FARMACEUTYCZNE

6.1 Wykaz substancji pomocniczych

Norfluran (HFC-134a)
Etanol bezwodny

6.2 Niezgodności farmaceutyczne

Nie dotyczy.

6.3 Okres ważności

30 miesięcy

6.4 Specjalne środki ostrożności podczas przechowywania

Brak specjalnych zaleceń dotyczących przechowywania produktu leczniczego.

Pojemnik zawiera roztwór pod ciśnieniem. Nie wystawiać na działanie temperatur wyższych niż 50°C.

Nie przekłuwać, nie uszkadzać ani nie palić, nawet jeśli pojemnik wydaje się pusty.

6.5 Rodzaj i zawartość opakowania

80 mikrogramów na dawkę:

Inhalator składa się z pojemnika ciśnieniowego wykonanego z aluminium pokrytego powłoką FCP wyposażonym w zawór dozujący, szary propylenowy ustnik z niebieską polipropylenową nasadką ochronną, w tekturowym pudełku.

Dostępne wielkości opakowań:

1x120 dawek odmierzonych

Opakowanie szpitalne:

10x120 dawek odmierzonych

160 mikrogramów na dawkę:

Inhalator składa się z pojemnika ciśnieniowego wykonanego z aluminium pokrytego powłoką FCP wyposażonym w zawór dozujący, biały propylenowy ustnik z niebieską polipropylenową nasadką ochronną, w tekturowym pudełku.

Dostępne wielkości opakowań:

1x60 dawek odmierzonych

1x120 dawek odmierzonych

Opakowanie szpitalne:

10x60 dawek odmierzonych

10x120 dawek odmierzonych

Nie wszystkie wielkości opakowań muszą znajdować się w obrocie.

6.6 Specjalne środki ostrożności dotyczące usuwania i przygotowania produktu leczniczego do stosowania

Należy dokładnie poinstruować pacjentów, jak prawidłowo używać inhalatora (patrz Ulotka dla pacjenta).

Jak w przypadku wszystkich wziewnych produktów leczniczych w postaci aerozolu ciśnieniowego, skuteczność tego produktu leczniczego może być mniejsza, gdy pojemnik jest zimny. Jednak CYXEZON dostarcza stałą dawkę w zakresie temperatur od -10°C do 40°C.

Wszelkie niewykorzystane resztki produktu leczniczego lub jego odpady należy usunąć zgodnie z lokalnymi przepisami.

7. PODMIOT ODPOWIEDZIALNY POSIADAJĄCY POZWOLENIE NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU

Glenmark Pharmaceuticals s.r.o.

Hvězdova 1716/2b

140 78 Praga 4
Republika Czeska

8. NUMERY POZWOLEŃ NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU

CYXEZON, 80 mikrogramów: 29271

CYXEZON, 160 mikrogramów: 29272

**9. DATA WYDANIA PIERWSZEGO POZWOLENIA NA DOPUSZCZENIE DO OBROTU
I DATA PRZEDŁUŻENIA POZWOLENIA**

Data wydania pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu:

**10. DATA ZATWIERDZENIA LUB CZĘŚCIOWEJ ZMIANY TEKSTU
CHARAKTERYSTYKI PRODUKTU LECZNICZEGO**